

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE

ODBOR VNITŘNÍCH VĚCÍ A KRAJSKÝ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: PK-VVŽÚ/7347/19
Spis. zn.: ZN/1672/VVŽÚ/19
Počet listů: 7
Počet příloh: 0
Počet listů příloh: 0

Vyřizuje: Bc. Klára Kubešová

Datum: 13. 11. 2019

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor vnitřních věcí a krajský živnostenský úřad (dále jen "krajský úřad"), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **přezkoumal** podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), na základě odvolání obviněných ... a ... rozhodnutí městského úřadu ..., (dále jen „městský úřad“), ze dne ..., č. j.: ..., kterým byl:

- ve výroku I. obviněný ... uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1., 3. a 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se dopustil tím, že dne 18. 1. 2019 v blíže neurčené době v obci ..., že pana ... stejně jednou zabije, čímž úmyslně narušil občanské soužití tak, že jinému vyhrožoval újmou na zdraví, a dále jí řekl, že symbol ženského přirození na jeho vozidlo nakreslil pan ..., čímž úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání, a dne 3. 2. 2019 v blíže neurčené době v obci ... společně s panem ... odnášeli shrabaný sníh od jejich vrat na vozidlo pana ..., čímž úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti, a za uvedená jednání mu byl uložen podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 7 odst. 4 zákona č. 251/2016 Sb., zákona o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“) správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč, a v souladu s § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady řízení stanovené vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. (dále jen „vyhláška“), ve výši 1 000 Kč,
- ve výroku II. obviněný pan ... uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 3. 2. 2019 v blíže neurčené době v obci ... s panem ... odnášeli shrabaný sníh od jejich vrat na vozidlo pana ..., čímž úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti, a za uvedené jednání mu byl uložen podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 7 odst. 4 zákona o některých přestupcích správní trest pokuty ve výši 1 000 Kč, a v souladu s § 95 odst. 1 zákona

o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady řízení stanovené vyhláškou ve výši 1 000 Kč.

Krajský úřad rozhodl takto:

dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu ..., ze dne 6. 9. 2019, č. j.: ..., ruší a věc se vrací městskému úřadu k novému projednání.

Odůvodnění

Krajskému úřadu bylo doručeno odvolání obviněného ... a ... proti výše uvedenému rozhodnutí městského úřadu, a to společně se spisovým materiálem, ze kterého krajský úřad zjistil následující skutečnosti.

Krajský úřad se v první řadě zabýval otázkou včasnosti a přípustnosti podaného odvolání. Rozhodnutí městského úřadu bylo doručeno obviněnému ... dne 23. 9. 2019, a obviněnému ... dne 16. 9. 2019. Odvolání obou obviněných došlo městskému úřadu dne 25. 9. 2018, tedy v zákonem stanovené odvolací lhůtě podle § 83 odst. 1 správního řádu. Rozsah odvolacího práva obviněných, kteří se mohou odvolat v plném rozsahu, je stanoven v § 96 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Krajský úřad tak může konstatovat, že odvolání obou obviněných je včasné a přípustné.

Poté krajský úřad přezkoumal ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky napadené rozhodnutí v plném rozsahu, tedy přezkoumal jak zákonnost rozhodnutí, tak jeho správnost.

Krajský úřad posuzoval dodržení zákona v rámci procesního vedení přestupkového řízení. Na základě pověření usnesením krajského úřadu č. j.: ... ze dne 13. 5. 2019 k vyřízení oznámení přestupků Policie České republiky, Obvodního oddělení ..., městský úřad v souladu s ustanoveními § 88 odst. 2 a § 78 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky zahájil z moci úřední přestupkové řízení a přestupky projednal ve společném řízení. Oznámení o zahájení řízení bylo doručeno podezřelým z přestupku – panu ..., panu ..., panu ... a paní Všechny uvedené osoby byly poučeny o svých právech coby účastníka řízení – obviněného, a zároveň byly předvolány k ústnímu jednání na den 8. 8. 2019. Během ústního jednání provedl městský úřad dokazování, a to výslech všech obviněných podle § 82 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Na konci ústního jednání byli všichni účastníci řízení vyzváni ve smyslu § 36 správního řádu k uplatnění práva navrhopat a činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko a byli seznámeni s podklady pro rozhodnutí. Před vydáním rozhodnutí ve věci byli pak všichni účastníci opět vyzváni k uplatnění svých práv podle § 36 správního řádu. Na konci řízení vydal městský úřad dne 6. 9. 2019 rozhodnutí č. j.: ..., kterým konstatoval vinu obviněných ... a ..., a proti kterému se tito obvinění odvolali. Zároveň městský úřad vydal usnesení č. j.: ..., kterým řízení vedené proti obviněné ... a proti obviněnému ... zastavil. Proti tomuto usnesení

nebylo žádnou z oprávněných osob podáno odvolání a usnesení se tak stalo pravomocným.

Zprvu krajský úřad musí konstatovat, že shledal pochybení v postupu městského úřadu, když o podaném odvolání proti rozhodnutí vyrozuměl také .paní ...a pana Takovýto postup není v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu, podle kterého správní orgán zasílá stejnopis podaného odvolání a vyzývá k podání vyjádření pouze ty účastníky, kteří mají právo se proti rozhodnutí odvolat. Obviněné osoby, vůči nimž bylo řízení zastaveno, se do rozhodnutí týkajícího se obviněných ... a ... odvolat nemohou, proto se jim odvolání k vyjádření nezasílá. Z výše uvedeného důvodu krajský úřad nepřihlédl k vyjádřením, která po výzvě městského úřadu, učinila paní ... a pan ...

Krajský úřad dále posuzoval to, zda odvoláními napadené rozhodnutí je logickým vyústěním provedených důkazů a podkladů pro vydání rozhodnutí. Zde krajskému úřadu nezbývá než konstatovat, že v řízení nebyl skutkový stav věci spolehlivě zjištěn. Městský úřad tak nedostal povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v ustanovení § 3 správního řádu.

V případě obviněného ... (výrok I.) došel městský úřad k závěru, „že je zřejmé a nepochybné, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití, když úmyslně pomluvil jinou osobu a vyhrožoval jí újmou na zdraví a odnášel sněh na zaparkované vozidlo.“ Městský úřad vycházel z výpovědi obviněné paní ... a obviněného Paní ... při ústním jednání k přestupku schválnosti uvedla: „viděla jsem pana ..., jak odhazuje sněh z chodníku na vozidlo pana“ K přestupkům vyhrožování újmou na zdraví a jiného hrubého jednání paní ... pouze odpověděla na otázku ze strany městského úřadu, že obviněný ... jí řekl, že „kosočtverec na jeho auto namaloval pan ..., a že ho stejně zabije. To řekl dvakrát. U toho nikdo jiný nebyl.“ Pan ... k tomu vypověděl, že jednání odhazování sněhu sám neviděl, a uvedl: „můj otec viděl jak ..., tak ..., jak odhazují sněh z chodníku na moje vozidlo.“ Sám události přítomen nebyl, v době spáchání přestupku byl v práci. Jako důkaz předložil pan ... fotografii vozidla obsypaného sněhem, kterou však pořídil, až když přišel z práce domů. Na základě těchto dvou výpovědí pak uznal městský úřad obviněného ... vinným z výše uvedených přestupků. Obdobně i v případě obviněného ... (výrok II.) městský úřad vycházel z výpovědi paní ... a pana V tomto případě však tvrzení městského úřadu ani nevychází z provedeného dokazování, neboť ve své výpovědi paní ... nejprve tvrdila, že viděla pana ..., a na otázku položenou během ústního jednání panem ..., kam měl sněh odhazovat, odmítla paní ... odpovídat. V případě výpovědi pana ... tento opět pouze uvedl, že přestupku přítomen nebyl, měl jej vidět jeho otec. Oproti těmto výpovědím pak stojí výpovědi obviněných Pan ... při ústním jednání vypověděl, že sněh u vozidla pana ... nahrnuly technické služby. Tvrzení, že by paní ... řekl, že pana ... stejně jednou zabije a že kosočtverec nakreslil pan ..., popřel. Rovněž popřel, že by odnášel dne 3. 2. 2019 shrabaný sněh na vozidlo pana Podobně vypověděl pan..., když popřel, že by odnášel shrabaný sněh na vozidlo pana ..., naopak tvrdil, že sněh k jejich vratům naházela pan ... starší.

Vzhledem k výše uvedenému krajský úřad shrnuje, že městský úřad konstatoval vinu jak obviněného ..., tak ... pouze na základě výpovědí dalších obviněných ve společném řízení, přičemž přezkoumatelným způsobem neodůvodnil, proč se přiklonil právě na jejich stranu. Městský úřad nijak nehodnotil důkazní váhu těchto výpovědí, a to za situace, kdy tyto výpovědi vzal jako rozhodující důkaz. Rovněž je nutné zdůraznit, že paní ... a pan ... vypovídali v procesním postavení obviněných podle § 82 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, a nebyli tak povinni vypovídat pravdu. Jejich výpovědi tedy nemohou mít takovou procesní váhu, jakou by měly výpovědi svědků podle § 55 správního řádu. Tuto skutečnost městský úřad při hodnocení důkazu vůbec nevzal v úvahu.

Dále krajský úřad musí konstatovat, že městským úřadem došlo k porušení zákona § 68 odst. 3 správního řádu, neboť své rozhodnutí dostatečně neodůvodnil. Podle výše uvedeného ustanovení je správní orgán povinen v odůvodnění uvést mj. důvody výroků rozhodnutí a úvahy, kterými se řídil při hodnocení a při výkladu právních předpisů. Převážná část odůvodnění rozhodnutí městského úřadu však sestává z pouhého přepisu výpovědí, které obviněné osoby učinily při ústním jednání a stejně tak z přepisu písemných stanovisek, která v průběhu řízení podávaly k městskému úřadu. Jedná se tak o pouhé konstatování zjištěného skutkového stavu, bez jakéhokoli dalšího zhodnocení. V odůvodnění svého rozhodnutí městský úřad sice konstatuje, že oba obvinění spáchali přestupky v úmyslu přímém, ale již nepopisuje, v čem konkrétně tento přímý úmysl ze strany obviněných spatřuje, respektive z čeho bez pochyby vyplývá, že obviněné osoby přímo chtěly svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Stejně tak v odůvodnění rozhodnutí není ve vztahu k objektivní stránce přestupků náležitě popsáno, v čem městský úřad v případě přestupku vyhrožování újmou na zdraví spatřuje, jak je předmětné vyhrožování způsobilé vyvolat obavy u osoby, jíž je vyhrožováno. V případě dalších přestupků pak zcela absentují úvahy o tom, jak jednání „naschvál“, může negativně zasáhnout do práv jiného, a úvahy o tom, jak jednání kvalifikované jako jiné hrubé jednání narušuje občanské soužití takovou měrou, že překračuje rámec pouhé nevhodnosti. Těmto úvahám se městský úřad zcela vyhnul.

Další pochybení spatřuje krajský úřad v tom, že městský úřad postupoval v rozporu se zásadami přestupkového řízení, když shledal jednání obou obviněných ve formě přímého úmyslu, a tuto okolnost navíc hodnotil jako přitěžující okolnost při určení druhu a výměry správního trestu. Jestliže je jednání ve formě úmyslu znakem skutkové podstaty přestupku podle § 7 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, pak není možné přičítat obviněným k tíži způsob spáchání přestupku, neboť by se tak jednalo o porušení zásady zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti. To samé platí v případě, kdy městský úřad posoudil následek přestupku, tedy narušení občanského soužití, rovněž za přitěžující okolnost. Samotné narušení občanského soužití, které je objektem skutkové podstaty přestupku podle § 7 zákona o některých přestupcích, nemůže být tudíž dvakrát přičítáno k tíži pachatele.

V neposlední řadě krajský úřad poukazuje na to, že v případě výroku I., který se vztahuje k obviněnému ..., městský úřad nedostal ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu, podle kterého je mj. součástí výrokové části rozhodnutí také právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno. Městský úřad uvedl ustanovení

§ 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, jako ustanovení podle, kterého uložil správní trest pokuty, ale již opomněl uvést další příslušná zákonná ustanovení, tj. § 35 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky. Stejně tak lze městskému úřadu vytknout, že v případě uložení úhrnného trestu, by měl správní orgán řádně odůvodnit použití ustanovení § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal krajský úřad také v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Obviněný ... považuje výpovědi paní ... a pana ... za nepravdivé, účelové a lživé. Odkazuje na předložené fotografie, které dokumentují, že výška sněhu na všech vozidlech v ulici je stejná, jedná se o volně napadaný sníh, a dále, že v celé ulici je u všech aut vidět sněhový val od pluhu technických služeb. Obviněný svou vinu popírá a namítá, že z jeho strany žádné výhružky nepadly a v souvislosti s kosočtvercem žádné jméno také nepadlo, neboť nikoho nechytli. Dále namítá nevěrohodnost výpovědí paní ... a pana ... s poukazem na jejich blízký vztah, kdy tyto osoby mají být v příbuzenském a přátelském vztahu, a rovněž i s ohledem na skutečnost, že manžel paní ... byl v minulosti shledán vinným z přestupku, kterého se dopustil právě proti obviněnému Obdobné odvolací důvody uvádí i pan ..., který navíc poukazuje na skutečnost, že to byl naopak pan ... starší, který naházel sníh před vrata, a upozorňuje na záměnu, které se měl dopustit městský úřad, když předvolal pana ... mladšího místo jeho otce. Dále upozorňuje na fotografie, které byly městskému úřadu předloženy jako důkaz, kdy tyto byly ve spisu ignorovány, nebyl na ně vůbec brán zřetel. Oba obvinění také poukazují na nestandardní průběh ústního jednání, když pan ... měl říkat paní ... ať změní výpověď, oprávněná úřední osoba měla tolerovat hrubé výrazy paní ... a rovněž účast pana ... na ústním jednání byla podle odvolatelů neoprávněná. Posledně uvedená tvrzení ohledně průběhu ústního jednání však krajský úřad považuje pouze za obecná tvrzení obviněných, která nejsou podložena žádným konkrétním důkazem, a proto je nelze ze strany krajského úřadu přezkoumat. S námitkou neoprávněné účasti pana ... rovněž krajský úřad nesouhlasí, neboť ze spisového materiálu je zřejmé, že panu ... bylo sděleno obvinění, na základě čehož se stal účastníkem řízení, a jako takový byl předvolán k ústnímu jednání v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Krajský úřad naopak musí dát za pravdu odvolacím námitkám, které se týkají věrohodnosti výpovědí paní ... a pana Je zřejmé, že městský úřad se dostatečně nevypořádal s námitkami, které zpochybňují věrohodnost výpovědí těchto osob. Rovněž lze poukázat na skutečnost, že v rámci své výpovědi při ústním jednání, paní ... na otázku obviněného pana ..., zda jsou příbuzní či se navštěvují s ..., odpověděla, že nebude vypovídat. Tuto skutečnost městský úřad ve svém odůvodnění pouze přešel s tím, že „*nenášel žádný důvod, proč zpochybňovat vyjádření paní*“ Městský úřad věrohodnost této výpovědi podrobněji neodůvodnil, nezabýval se jí ani při hodnocení váhy těchto důkazů. Krajský úřad upozorňuje na to, že v případech, kdy vyjdou najevo okolnosti, které zavdávají pochybnosti o věrohodnosti takových výpovědí, je správní orgán povinen tyto okolnosti ověřit. Správní orgán tak musí postupovat především v těch případech, kdy proti sobě stojí protichůdná tvrzení osob, které zastávají odlišné zájmy, nebo pokud obviněný namítá osobní zájem těchto osob

na výsledku věci. Pochybnosti o věrohodnosti takto zpochybněných výpovědí, pak zakládají důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, zejména za situace, kdy městský úřad předmětné výpovědi vzal za hlavní důkazy, a na nich založil závěr o spáchání přestupku.

Co se týče fotografií předložených jako důkaz jak ze strany ..., tak ze strany pana ..., nemůže krajský úřad tyto přezkoumat, neboť samotný městský úřad fotografie založené do spisu přešel a tyto nijak nehodnotil. V této části je rozhodnutí městského úřadu opět nepřezkoumatelné. Na tomto místě krajský úřad opět poukazuje na povinnost správního orgánu objasnit skutečný stav věci. Pokud správní orgán dojde k závěru, že některé důkazy nemají vypovídací hodnotu a neobjasňují skutečný stav věci nebo je považuje za nadbytečné, pak takovou skutečnost musí přezkoumatelným způsobem odůvodnit ve svém rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že tyto důkazy byly předloženy účastníky řízení a staly se součástí spisového materiálu, měl se jimi správní orgán zabývat. Přestože správní orgán hodnotí podklady a důkazy podle své úvahy v rámci zásady volného hodnocení důkazů, je zároveň povinen pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci podle § 50 odst. 3 správního řádu.

K namítané podjatosti oprávněné úřední osoby pak krajský úřad pouze poznamenává, že účastníci řízení mohou podle § 14 odst. 3 správního řádu namítat podjatost úřední osoby, a to bezodkladně. Krajský úřad však po přezkoumání celého přestupkového řízení neshledal ve spisovém materiálu žádný náznak případné podjatosti oprávněné úřední osoby, a proto tuto námitku vznesenou teprve až v odvolacím řízení považuje za účelovou.

Z výše uvedených důvodů, tedy především s ohledem na zásadní pochybení při zjišťování skutkového stavu, a dále z důvodu, že městský úřad dostatečně neodůvodnil své rozhodnutí, čímž jej zatížil nepřezkoumatelností, přistoupil krajský úřad ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrací věc k novému projednání. Městský úřad bude muset v dalším řízení řádně doplnit dokazování, zejména bude nutné se vypořádat s námitkou o přátelském a příbuzenském vztahu paní ... s rodinou Takto zjištěnou skutečnost pak musí městský úřad zhodnotit v celkovém kontextu se všemi důkazy a podklady pro rozhodnutí. Dále je nutné vycházet z toho, že tak jak doposud městský úřad zjistil skutkový stav, jedná se o tvrzení proti tvrzení. Krajský úřad upozorňuje, že správní orgán je povinen řádně popsat a přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se vypořádal s rozpory a z jakých důvodů uvěřil jedné ze vzájemně protichůdných skutkových verzí. Rovněž lze upozornit na ustanovení § 69 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého je správní orgán v pochybnostech povinen postupovat ve prospěch obviněných, tedy podle zásady *in dubio pro reo*. Danou zásadou je správní orgán povinen se řídit, budou-li i po zhodnocení všech důkazů (včetně jejich váhy, věrohodnosti atd.) pochybnosti o tom, zda byl skutkový stav dostatečně zjištěn, případně o tom, jak rozhodnout.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat

Ing. Jan Nový
vedoucí odboru vnitřních věcí
a krajský živnostenský úřad

Rozdělovník

...

...

...

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor vnitřních věcí a krajský živnostenský úřad –
vlastní do spisu